

Bizi Sevdiği İçin Geldi

Eski evimize yakın bir sulama kanalı vardı. Eşimle ben yürüşe çıktığımız zaman oradan geçerdik. Yeşil saplı sazlar, gökyüzüne doğru boyumdan çok daha uzun yükselirlerdi. Sudan çıkan yosunlu kayaların üzerinde kaplumbağalar güneşlerlerdi. Ördekler oraya gelirlerdi. Maalesef kanalın içinde çöp de vardı. Temiz bir şey değildi kanal. Serinlemek için kanala inmek söz konusu değildi. Bir gereklilik olmazsa kimse içine inmezdi.

30 Haziran 2015'te Muğla'nın Fethiye ilçesinde 3 yaşındaki İsa Can Göp, evine yakın geçen 2 metre yüksekliğindeki su kanalına düştü. Akan suyun, küçük İsa'yı 500 metre sürüklemesinden sonra bir vatandaş çocuğu çıkardı. İsa'nın kalbi durmuş haldeydi. Hemen yoğun bakımına sevk edildi ve hastane personeli kalbini çalıştırdılar. Kurtuluş!

Farz edelim ki çocuğu kurtaran vatandaşla bir röportaj yapıyoruz.

“Efendim, su kanalı çok piş bir yer aslında. Pantolonunuzu, ayakabılarınızı bayağı kirlettiniz. Kendi hayatınızı kaybetmeyi göze aldınız. Neden müdahale ettiniz?” diyorum.

“İnsanlık görevi budur! Çocuğun boğulmasını görmez gibi nasıl oradan geçebilirdim ki! Tabii riskim vardı. Ama çocuğu kartarmak için mecburen hayatımı tehlikeye atmam gerekiyordu” diye cevap veriyor.

Evet, birinin hayatını kurtarmak için kendi rahatlığımızı düşünmeden tehlikeye atıyoruz.

Bir gün ben bir etkinlikteydim. Bir gençle konuşuyordum. “Hristiyan mısınız?” diye sordu.

“Ben Yedinci Gün Adventistim” dedim.

“Ama Hristiyan mısınız?” diye tekrarladı.

“Biz Hristiyanlığın mezheplerinden biriyiz ama haç seferlerine, engizisyonlara, kiliselerin ayaklanmalar için karargahları ve silah depoları olarak kullanılmasına, işgallere ve sömürmelerine katılmıyoruz” dedim.

“O şeyleri Hristiyanlık olarak saymıyorsunuz.” dedi.

Ben ona, “İŞİD'lileri sizin din kardeşiniz olarak sayıyor musunuz?” diye sordum.

“Hayır” dedi.

“O zaman biz birbirimizi anlıyoruz” dedim.

“Peki teslise inanıyor musunuz?” diye sordu.

“Bu konuda çeşit fikirler var ama genelde evet diyebilirim” dedim. “Ona üçlü birlik diyoruz.”

“Nedir bu” diye sordu.

Cep telefonuma yüklenmiş Kutsal Kitap'ı açtım. Yaratılış 2:24 “Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak” ayetini okudum. Bakın. Eşim orada oturuyor. Onun bedeni var benim de var. Ancak Allah bize peygamber Musa aracılığıyla bizim tek bedenimizin olduğunu söylüyor. ‘Tek düşünce’ demedi. ‘Tek duygu’ demedi. ‘Tek beden’ dedi. İlginç. İki kişi nasıl tek beden olabilir? Bu bir sırdır. Ben Allah'a, “Sayamıyorsunuz” diyeyim mi? Asla. Bir de bu ayetteki tek kelimesi, şu ayette de

geçer: Yasanın Tekrarı 6:4 ‘Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir.’ Ben size Allah’ın doğasını anlatamam. Çözmeme gerek yok” dedim. “Allah anlamamızı emretmedi.”

Ben, “İsa, bu dünyaya gelmeden önce vardı. Kutsal Kitap öyle söylüyor” dedim. 1. Yuhanna 4:2’e çevirdim. “İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız.” Devam ederek, “Tanrı özüne sahip olduğu halde bu dünyaya gelip insan bedenine büründü” dedim.

“Hiç kimse böyle bir şey yapmak istemezdi!” dedi adam.

“Sevgi budur” dedim. “Tapındığımız Allah’ın karakteri budur. Bizi günah çukurunda bırakmazdı. Mutlaka müdahale edecekti. Bizi kurtarmak için iki şey gerekiyordu. İlki, günahın bedelinin ödenmesi lazım. Allah karşılıksız günahları affederse yasasının anlamı kalmazdı. Her günahın cezasının uygulanması lazım. İsa, çarmıhta bizim adımıza günahın bedelini ödedi. İsa bunu hepimizin adına yapmak için bizden biri olması gerekiyordu. Bu yüzden insan bedenine büründü. Biz İsa’nın Ruhu’nu içimize kabul edince İsa’yla bir oluyoruz. O’nun çarmıhta gerilmesi bizim için geçerlidir.”

“Sonra dirildi. Yalnız kendisinde sonsuz yaşama sahip olan bir kişi, günahın bedelini ödedikten sonra dirilebilirdi. Bu yüzden İsa’nın ilahlığı gerekiyordu. İsa, Tanrı özüne sahip olmasaydı, bunu yapamazdı. İnsanlık günah içinde kalırdı. Hepimiz sonsuza dek kalıcı ölüm cesasını öderdik.”

“Bizi kurtarmak için başka bir şey gerekiyordu. Allah’ın bizi özgür kılması lazım. Neden, biliyor musunuz?”

Önümdeki genç omzunu silkti.

“Allah sevgidir. Sadece ve sadece sevgiden kaynaklanan hizmet kabul eder. Korku varsa, sevgi bozuldu demektir. Günahlarınızın silinmiş olduğunu bilmezseniz, bilerseniz de bilmezseniz de, bilinçli ya da bilinç altında olsun, Allah’a ve başkalarına olan hizmetiniz yanlış motivasyonlarla karışıktır. Saf değil. Ya cenneti kazanmak için yoksa cehenneme gitmemek için güdüleriniz vardır. Ben size ‘Cennete gidecek misiniz? diye sorsam, siz ne söyleyeceksiniz?’ ‘Allah bilir’ diyeceksiniz. Kurtulacağımıza hiç güvenceniz yoktur. O zaman hizmetiniz kuşkuyla, korkuyla, sevgi olmayan hislerle karışıktır. Özgür kılınmanız lazım. Bakın, Kutsal Kitap ne söylüyor: 1. Yuhanna 5:13 Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım.”

“Günahınızın silinmiş olduğunu ve Allah’ın sizi kabul ettiğini bilmeniz lazım, arkadaş. Bu sebeplerden dolayı Kutsal Yazılar şöyle diyor: 1. Yuhanna 5:11-12 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. ¹² Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. Yuhanna 14:6 İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.”

“Bu yüzden biz İsa Mesih’i ilan ediyoruz. Günah sunusu O’dur. Güvencemiz O’dur. Kurtuluşumuz için ilahlığı şarttır. Allah tarafından kabul edilen başka günah sunusu yoktur.”

Herhalde gencin kafası şişti. “Tamam abi, teşekkürler” deyip gitti.

İsa’nın yaş günününün ne zaman olduğunu ve onu kutlamak önemli değildir. Yoksa, Kutsal Yazılarda Allah bize böyle bir buyruk verirdi. Yoktur. Ancak İsa’nın bedende bulunması son derece önemlidir.

1. Timoteos 3:16 Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür. O, bedende görüldü, Ruh’ça doğrulandı, Meleklerce görüldü, Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

Genç adam bana, “Hiç kimse Tanrı ululuğunu bırakıp bu dünyaya gelmek istemezdi” demişti. Doğru. Riskliydi. Alçakgönüllülük gerekti. Fakat bir vatandaş, kanaldan geçerken tanımadığı bir çocuğun boğulmasını gördüğü zaman kendisini unutup müdahale edebilirse, Allah’ın bize doğru sevgisi daha büyük olmaz mı? Olmaz mı?

Günahın pisliğini küçümsemeyin. Günah büyüktür. Günah o kadar büyüktür ki, yasaının geçerliliğini yerine getirmek ve aynı zamanda bize doğru merhamet göstermek için bilgisi engin, gücü sonsuz olan Allah, Kendisinin bir parçası olan İsa Mesih’i vermeden başka bir yolla bizi kurtaramadı.

İsa’dan 7 yüzyıl önce peygamber Mika şöyle önbildirdi:

Mika 5:2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail’i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.

Hem Tevrat’taki İbrani peygamberler hem de İncil’deki Yahudi peygamberler, İsa’nın sonsuzluğuna işaret ediyor.

Matta 1:18-23 İsa Mesih’in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf’la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem’in Kutsal Ruh’tan gebe olduğu anlaşıldı. ¹⁹ Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. ²⁰ Ama böyle düşünmesi üzerine Rab’bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: “Davut oğlu Yusuf, Meryem’i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh’tandır. ²¹ Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.” ²² Bütün bunlar, Rab’bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: ²³ “İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.” İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

Biz dünyanın Kurtarıcı olan İsa Mesih’i ilan ediyoruz. Kabul edin ve kurtuluşa kavuşun.